Warszawa, 24 stycznia 1887 r. № 4 Dnia 12 stycznia 1887 roku.

KORRESPONDENT
ROLNICZY. HANDLOWY I PRZEMYSŁOWY.

WYCHODZI JAKO PISMO DODATKOWE BEZPŁATNE PRZY „GAZECIE WARSZAWSKIÉJ.“

Program

Wystawy Krajowéj Rolniczo-Przemysłowéj i machin pomocniczych dla rolnictwa i przemysłu, oraz wystawy sztuki polskiéj w Krakowie mającéj się odbyć w czasie od 1-go do ostatniego września 1887 r.

(Ciąg dalszy.—Patrz Nr. 3).

Gruppa 13. Tkaniny i odzież. Wełna prana i przerobiona, sierć zwierzęca przygotowana do tkanin, tudzież wyroby z tych materyałów. Len, konopie i inne podobne włókna, tudzież tkaniny i plecionki z tych materyałów. Plecionki ze słomy, sitowia, łyczka, włosów, tudzież tkaniny z drutu i wyroby powroźnicze, Wyroby szmuklerskie. Hafty. Koronki. Gotowe ubrania: suknie, kapelusze, czapki, wyroby modniarskie, obuwie, rękawiczki, bielizna i t. p. Wyroby tapicerskie. Przyrządy używane do tych wyrobów.

Gruppa 14. Skóry i wyroby ze skór. Skóry, wyroby rymarskie, siodlarskie i rękawicznicze z wyłączeniem odzieży i wyrobów galanteryjnych. Wyroby kuśnierskie.

Gruppa 15. Wyroby z materyałów szlachetnych. Wyroby jubilerskie. brązownicze. Wyroby z pianki morskiéj, bursztynu, kości słoniowéj i t. p.

Gruppa 16. Wyroby galanteryjne. Wyroby galanteryjne, wyroby grzebieniarskie i szczotkarskie, zabawki dziecinne i t. p.

Gruppa 17. Papier i wyroby z papieru. Papka, papier różnego rodzaju do pisania, rysowania i malowania, papier malowany, tapety, papier kartonowy i wyciskany. Wyroby introligatorskie.

Gruppa 18. Drukarstwo i technika reprodukcyjna. Wyroby drukarskie, ksylograficzne, miedzioryty i staloryty, litografie, chromolitografie, fotografie, roboty grawerskie (rytownicze). Rysunki wzorów przedmiotów przemysłowych i malarstwo dekoracyjne.

Gruppa 19. Budownictwo i inżynierya cywilna. Materyały budowlane, o ile nie znalazły pomieszczenia w innych gruppach. Plany i modele mostów, wiaduktów, wodociągów i t. p. Plany zakładów przemysłowych: młynów, browarów, gorzelni, tartaków, cukrowni i t. p. Plany, modele i rysunki budynków publicznych, pomieszkań, więzień, szkół i t. p. Apparata pomocnicze przy budowlach różnego rodzaju.

Gruppa 20. Wyroby z kamienia, gliny i szkła. Wyroby z kamienia, łupku i cementu: rury, toczydła i osełki, kamienie młyńskie, litograficzne; wyroby z marmuru prawdziwego i naśladowanego i t. p. Wyroby z gliny: rury, dreny, cegły, dachówki, kafle, piece, ornamenty i t. p. Wyroby ze szkła: szkła taflowe, dęte i t. p.

Gruppa 21. Wyroby z drzewa. Wyroby stolarskie, jako to: budownicze, meble i marketerye. Wyroby bednarskie i sitarskie. Wyroby tokarskie. Wyroby snycerskie, wyroby koszykarskie, i inne drobne wyroby z drzewa.

Gruppa 22. Wyroby metalowe. Wyroby ślusarskie, blacharskie, kotlarskie, kowalskie, w ogóle wyroby z żelaza i ze stali z wyłączeniem machin i instrumentów naukowych. Wyroby z innych metalów. Nożownictwo. Broń różnego rodzaju.

Gruppa 23. Machiny wyrobu krajowego, oraz przyrządy przewozowe. Machiny parowe, wodne i inne do poruszania służące. Machiny robocze i narzędzia służące bądź do ogólnego użytku, bądź też do użytku szczególnego przy górnictwie, hutnictwie i innych gałęziach przemysłu. Wozy, wózki, powozy, przyrządy do gaszenia ognia i t. p.

Gruppa 24. Instrumenta muzyczne.

Gruppa 25. Instrumenta naukowe. Instrumenta matematyczne. astronomiczne, fizykalne i chemiczne. Zegary i ich części składowe i t. d.

Gruppa 26. Przemysł w zakresie farmacyi, balneologii, hygieny, leczenia i pielęgnowania chorych. Narzędzia diagnostyczne, hygieniczne, farmaceutyczne, chirurgiczne. Bandaże. Przyrządy przewozowe chorych i rannych. Przyrządy do pielęgnowania chorych, hydroterapeutyczne i gimnastyczne. Przetwory chemiczne w medycynie używane, środki dezynfekcyjne i opatrunkowe. Naczynia i przetwory farmaceutyczne. Pokarmy i napoje zaprawne lekami. Środki do żywienia chorych i rekonwalescentów. Wody mineralne naturalne i sztuczne. Przetwory zdrojowe. Rośliny i nasiona lekarskie. Plany, modele i rysunki budowy szpitali; oświetlenia, wentylacyi i ogrzewania budynków; urządzenie kloak, kanałów i t. p. Rysunki, odlewy, odciski i podobizny w zakresie przedmiotów naukowo i przemysłowo lekarskich, farmaceutycznych i balneologicznych. Wydawnictwa krajowe lekarskie i farmaceutyczne. Preparata anatomiczne i palalogiczne i t. p.

Gruppa 27. Przemysł domowy i ręczne roboty kobiet. Wszelkie roboty kobiece szyte, haftowane, haczkowane, pończoszkowe, siatkowe, koronkowe, szutasiowe. Sztuczne kwiaty z jedwabiu, papieru, skóry, wełny i t. p. (o ile nie należą do gruppy 14).

Gruppa 28. Okazy prac szkół przemysłowych i przedmioty muzealne wpływające na podniesienie przemysłu i sztuki. Prace uczniów, wzory i modele.

Gruppa 29. Dział wychowawczy i naukowy. Systemy nauczania i urządzania szkół, książki szkolne i dzieła naukowe. Środki naukowe. Przybory do uzmysłowienia nauki. Prace i wyroby uczniów i uczennic.

Dział trzeci.

Wyroby przemysłu domowego gospodarstw włościańskich i małomiejskich.

Gruppa 30. Wyroby przemysłu domowego. Wyroby tkackie, hafty, koronki, wyroby koszykarskie i snycerskie, wyrób pudełek, wyroby z kamienia, gliny i w ogóle wszystkie wyroby stanowiące poboczny zarobek ludności wiejskiéj lub małomiejskiéj.

Dział czwarty.

Machiny i narzędzia rolnicze krajowe i zagraniczne, oraz machiny przemysłowe producentów zagranicznych.

Gruppa 31. Machiny rolnicze krajowe.

Gruppa 32. Machiny pomocnicze dla rolnictwa, producentów zagranicznych.

Gruppa 33. Machiny pomocnicze dla przemysłu. producentów zagranicznych.

Dział piąty.

Dzieła sztuki polskiéj, oraz zabytki starożytności.

Gruppa 34. Architektura. Projekta architektoniczne. Zdjęcia i restauracye zabytków.

Gruppa 35. Rzeźba z ostatnich dwudziestu lat.

Gruppa 36. Malarstwo z ostatnich dwudziestu lat. Obrazy olejne, rysunki, akwarelle, gwasze, pastelle i miniatury.

Gruppa 37. Sztuki graficzne jako artyzm. Okazy sztychów, litografij, drzeworytów, foto- i cynkotypij artystycznych.

Gruppa 38. Sztuka stosowana do przemysłu. Projekta rysowane i okazy przedmiotów.

Gruppa 39. Starożytności i pamiątki historyczne. Dzieła sztuki, wyroby artystyczne i okazy przemysłu dawnego itp. *(d. n.)*

Powiększenie dochodów rolniczych przez ogrodnictwo.

(Ciąg dalszy.— Patrz Nr. 3).

III. Miejscami właściwemi dla owocowych krzewów i drzew są niedostępne dla pługa. Przyścianki budynków nadają się do zaroślenia drzewami rozpinanemi czyli szpalerowemi. Nierozpięte drzewa i krzewy przypadają na brzegach dróg i na innych nieużytkach. Sadzenie drzew i krzewów na łąkach i pastwiskach jest niewłaściwe, jak również sady owocowe na około mieszkania i budynków gospodarczych. Dokąd włościanie nie mają sadów owocowych, a na użytkach zamiast drzew owocowych rosną chwasty, dotąd cena owoców będzie wysoka i nie ma potrzeby suszyć ich lub przerabiać na konserwy i wina. W tym stanie morg sadu owocowego przynosi więcéj dochodu niż doskonała łąka. Skoro jednak sady się upowszechnią, spadnie mocno cena owoców. Przerabianie ich w towary trwalsze i lepsze do przewozu podniesie cenę, ale nie wystarczy do uczynienia sadu owocowego zyskowniejszym od dobréj roli lub łąki. Około domu powinno być tyle drzew owocowych, ile ich potrzeba, aby mieć świeże owoce do jedzenia. Po owoce do suszenia i przechowania na zimę można posłać w pole na dalszą odległość, gdy tymczasem posyłanie dwa razy na dzień po paszę zieloną dla bydła i koni, zarówno w czasie słoty jak pogody, byłoby niegospodarne. Lucernik naprzykład jest potrzebniejszy przy domu niż wielki sad owocowy. Wielkie sady owocowe około domu, a pastewniki oddalone i do których wiodą złe drogi, są chybione. Ogród ozdobny około domu, obfity w trawniki, kośne na paszę, jest o wiele gospodarniejszy niż otaczający dom, wielki i gęsty sad owocowy i ogród warzywny.

Owoce, choćby miernéj jakości, są pożyteczniejsze niż chwasty polne lub leśne. Pilnowanie małego sadu jest stosunkowo kosztowniejsze niż wielkiego. Z tych powodów wypada wszystkie nieużytki zarośląć owocowemi krzewami i drzewami. Krzewy i drzewa dzikie niezdatne na budulec, lecz tylko na użytek rękodzielniczy, dostarczają tego towaru drożéj i późniéj niż drzewa owocowe. Drzewo wychowane z nasienia i przesadzone rośnie spieszniéj niż zasiew dziki i nieprzesadzony. Dwudziestopięcioletni dąb dziki, grab lub świerk nie może się mierzyć w użyteczności swojéj z dwudziestopięcioletniém drzewem owocowém. Kilkumorgowy las nie może przynieść takiego dochodu jak sad owocowy zasadzony na jego miejscu. Las, osobliwie sosnowy, jest wielkim pożytkiem, ale dopiero przy rozległości najmniéj kilkuwłókowéj.

Wielkie sady owocowe mogą być korzystne tylko przy przerabianiu owoców na wyroby trwalsze i zdatne do dalekiego przewozu. Owoce smakują i zdrowe są w każdéj porze roku; przez przerobienie na pokarmy i napoje wzrasta wielostronnie ich użyteczność. Wyroby z owoców są wolne od części niejadalnych, zajmują mniéj miejsca, są więcéj przenośne i trwalsze. Robienie ich nastręcza rolnikom nowe zarobki i dostarcza odpadków, z których jedne są pastewne, drugie nawozowe. Zalety te mają tylko doskonalsze wyroby owocowe. Lichy susz, octowaty jabłecznik i ladajakie powidła są zmarnowaniem owoców; natomiast dobre wyroby owocowe mają odbyt rozległy. Krajem dla nas najbliższym ze stojących wysoko w owocarstwie są Czechy; mistrzami w przerabianiu owoców są Francuzi. Niedosyć jest robić smaczne wyroby owocowe, trzeba w robieniu ich mieć na względzie różną zamożność różnych konsumentów, jak robotnicy, obywatele i panowie. Robotnik żąda wina taniego po 10, najwyżéj 20 kopiejek kwarta. Obywatele panowie nie gardzą tańkiém winem, ale potrzebują także wina droższego; toż samo dzieje się z napojami z owoców. Największy odbyt mają wina i napoje niedrogie, dostępne dla osób średniéj zamożności, i tych najwięcéj produkować należy, ale muszą one być dobre i zdrowe. U nas wyroby owocowe są albo liche, np. susz i powidła, albo mają ceny nieprzystępne dla większości, jak np. cukrzone wyroby owocowe. Nowy sposób francuzki robienia jabłecznika trwałego, zawierającego 5% alkoholu, jest oparty na wskazówkach danych przez Jana Dumas'a i Pasteur'a, uważanych za powagi w rzeczach fermentacyi. Wina owocowe zrobione tym sposobem mogą spółzawodniczyć pod względem jakości z pospolitemi winami kaukazkiemi, a są tańsze od ostatnich. Jagody są zdatniejsze na wino niż jabłka i gruszki. Jabłecznik nie ma koloru, smaku, ani woni tak przyjemnéj jak wina jagodowe, ale jagód nie mamy dosyć do robienia win czysto jagodowych. Sok jabłek zaprawiony jedną szóstą, najmniéj jedną ósmą częścią soku jagód mocno zabarwionych, daje wino owocowe czerwone o wiele przyjemniejsze od jabłecznika. Z doświadczeń professora Rogojskiego okazuje się, że nietylko maliny i wiśnie, ale nawet jeżyny i jagody czarne i bzowe nadają się do ulepszenia koloru, smaku i woni jabłecznika. W dziełku swojém „Owocarstwo przez Starego Rolnika“ prof. Rogojski podaje szczegóły nowego sposobu francuzkiego w robieniu tanio jabłecznika, zawierającego 5% alkoholu. Kwarta tego napoju kosztuje producenta kilka kopiejek. Tak zrobiony jabłecznik może po doliczeniu akcyzy i zysków należnych fabrykantowi być sprzedawany po cenach dostępnych dla ludności robotniczéj, więc niższych od ceny pospolitych win kaukazkich. Jeszcze jedną uwagę zrobić tu wypada w rzeczy owocarstwa. Komu przystoi najwięcéj produkowanie wyrobów owocowych? Niewątpliwie intelligentnym rodzinom rolniczym. Na nieszczęście skłonniejszymi do téj pracy są tylko ubożsi Żydzi, a w ich rękach nie rozwinie się owocarstwo jak należy. Miody butelkowe żydowskiéj roboty nie upowszechniły się, bo do tego trzeba technicznéj umiejętności; niedaleko zaszli Żydzi w robieniu wódek słodzonych, ani też dorównają Amerykanom w dobrém przerabianiu owoców. Dla téj fabrykacyi trzeba się obeznać z początkowemi zasadami fizyki i chemii, szczególnie organicznéj. Bez upowszechnienia zaś dobréj fabrykacyi wyrobów owocowych, nie przyniesie należytéj korzyści sadzenie drzew i krzewów owocowych przy drogach i na nieużytkach.

IV. Hodowla warzyw wymaga wiele nawozu, pracy ręcznéj i wody. Gdzie jednego z tych warunków nie dostaje, tam nie może być mowy o pomyślnéj hodowli warzyw. Nawozów próchnicowych, to jest obornika, kompostu z odchodów ludzkich, lub z odchodów drobiu nie można w hodowli warzyw z dobrym skutkiem nawozami mineralnemi zastąpić. W warzywnictwie można taki płodozmian trzechletni zaprowadzić, że się warzywnik co trzy lata mocno nawozi, a w drugim i trzecim słabo. Ziemi świeżo i mocno nawiezionéj potrzebują wszystkie odmiany kapusty, sałaty, szpinaku, rzodkwi, cebuli, selerów, pietruszki i roślin dyniowatych. Nie znoszą nawozu świeżego: rzepa, burak, marchew i brukiew, po części ziemniaki. Najmniéj wymagającemi nawozu świeżego są grochy, boby i fasole. Dla tego nawozi się cały warzywnik raz w jesieni, a na wiosnę drugi raz, w jednéj trzeciéj części. Pole warzywne nie powinno być puste podczas pory roślenia w żadnéj części. Po zbiorze jednych warzyw powinno być innym gatunkiem obsiane lub zasadzone. Po zebraniu warzyw zasianych w jesieni i spożywanych wcześnie na wiosnę, naprzykład po szpinaku zimowym, należy pole zaraz obsiać lub zasadzić roślinami, które się zbiera w lecie lub w jesieni. Dokąd rośliny bardzo liściaste są młode i mają mało liści i drobnych, mogą rość między niemi takie warzywa, które zdatne są do użytku zanim się tamte wielkoliściaste rozrosną. Taki wzrost nieustanny, a szybki jest niemożebny bez wielkiéj pulchności i przesiąkalności ziemi dla powietrza i wody. Nawet wydma jałowa może być bardzo przesiąkalną, ale przesiąkalną i pulchną zarazem może być tylko rola urodzajna, obfita w próchnicę, kwas węglowy i azot w wodzie rozpuszczalny. Utrzymać się w tym stanie, utrzymać się stale w tych zaletach swoich, może być tylko rola rok rocznie zasilana nawozem podobnym do obornika. Sześćset sześćdziesiąt metrów kwadr. (40 prętów kwadr.) dobrze warzywami zaroślonych, dostarczają warzyw potrzebnych na cały rok dla rodziny złożonéj z pięciu osób. Wynika ztąd, że taki urodzaj zasługuje na coroczne nawożenie. Jeden morg warzyw może dać do 200 rubli ogólnego, a 60 rubli czystego dochodu. *(d. n.)*

ROZMAITOŚCI.

Wystawy przemysłu Cesarstwa i Królestwa w Bulgaryi i Rumunii. Agencya Warszawska Towarzystwa Żeglugi Czarnomorskiéj i Dunajskiéj, reprezentowana przez p. Ernesta Gaya, rozesłała do różnych firm tutejszych przemysłowych okólniki, donoszące o zamiarze urządzenia w Bulgaryi i Rumunii stałych wystaw przemysłu Cesarstwa Rossyjskiego i Królestwa Polskiego: Wystaw tych celem ma być zapoznanie tych krajów z przemysłem tak Cesarstwa jak Królestwa, a tym sposobem zapewnienia ich wyrobom odbytu. Towary nasze ze względu na łatwiejszą kommunikacyę mogą skutecznie konkurować z więcéj rozpowszechnionemi tam wyrobami przemysłu angielskiego, francuzkiego i niemieckiego. Obecnie jak donoszą niektóre pisma, kilka już znaczniejszych firm przemysłowo-fabrycznych naszych oświadczyło się z gotowością przyjęcia udziału w podobnych wystawach; mianowicie zgłosiły się następujące zakłady: garbarnie Towarzystwa akcyjnego Temler i Szwede, oraz braci Pfeiffer, papiernie Soczewka i Mirków, warszawska fabryka wyrobów rogowych, Towarzystwo akcyjne przędzalni i tkalni „Zawiercie,“ fabryka mebli giętych „Wojciechów,“ fabryka posadzek W. J. Tworkowskiego, fabryka lamp W. Podgórskiego, fabryka szczotek Aleksandra Feista, oraz warszawskie laboratoryum chemiczne.

Wyjaśnienie. Izba skarbowa w Piotrkowie ogłosiła, że: 1) Stosownie do wyjaśnienia departamentu przemysłu i handlu z d. 13 sierpnia 1886 r. Nr. 7346 i obowiązujących rozporządzeń (art. 2139—2199 Zb. Praw i Post. tom X część I z 1857 r.), żadne Towarzystwo akcyjne nie może być zawiązane i nie ma prawa prowadzić interesów swych w Rossyi bez specyalnego w téj mierze Najwyższego zezwolenia; zagranicznym Towarzystwom akcyjnym, nieposiadającym wspomnianego zezwolenia na prowadzenie przedsiębierstw i operacyj w Rossyi, nie wolno wydawać świadectw i biletów handlowych, zatém i agenci takich Towarzystw, w charakterze pełnomocników, nie mają prawa wykupywać rzeczonych dokumentów handlowych. 2) Według brzmienia p. 5 uwagi 3 art. 128 ustawy handlowéj (t. XI cz. II Zb. Praw wyd. 1876 r.), starozakonnym, poddanym zagranicznym, znanym ze swego stanowiska w społeczeństwie i znacznych obrotów handlowych, wolno po otrzymaniu za każdym razem osobnego pozwolenia, zależnego od uznania ministeryum: skarbu, spraw wewnętrznych i zewnętrznych, prowadzić handel w Rossyi i guberniach Królestwa Polskiego, zakładać fabryki i przedsiębierstwa przemysłowe, jako też pełnić funkcye agentów lub pełnomocników handlowych, z obowiązkiem wykupienia świadectwa pierwszéj gildyi. Towarzystwa zagraniczne, agenci ich lub pełnomocnicy, oraz starozakonni cudzoziemcy, którzy nie uczynili zadość powyższym rozporządzeniom, winni niezwłocznie postarać się w drodze właściwéj o wspomniane pozwolenia. Dopóki takowych nie otrzymają i nie przedstawią, dokumenta handlowe nie będą im wydawane.

Wskazówki meteorologiczne. P. Kajetan Kraszewski, właściciel Romanowa na Podlasiu, zajmujący się z zamiłowaniem astronomią i meteorologią, dodaje w ostatnim numerze *Gazety Rolniczéj* tablice graficzne, wykazujące główne, prawdopodobne zmiany pogody w trzech pierwszych miesiącach roku bieżącego. Są one osnute liczbowo i wykreślane na zasadach wpływów czysto kosmicznych, wedle spostrzeżeń czynionych przez długi szereg lat w obserwatoryum w Romanowie, za wskazówką pierwotną ś. p. Jana Baranowskiego, dyrektora obserwatoryum astronomicznego w Warszawie. W końcu artykułu, objaśniającego tabelle p. Kraszewski wyraża myśl, że dobrzeby było, ażeby podawane były, obserwowane w różnych okolicach zboczenia od wykazanego w tabellach normalnego, prawdopodobnego ruchu atmosfery; w tym celu, z przestudyowania warunków topograficznych różnych miejscowości, możnaby było odszukać i różne wpływy poboczne, któreby w przyszłości uwzględnione być mogły. Pracę swoją dedykował p. Kajetan Kraszewski dr. Jędrzejewiczowi, zajmującemu się, jak wiadomo, gorliwie obserwacyami meteorologicznemi i posiadającemu własne obserwatoryum w Płońsku.

Zagraniczny chmiel. W jednym z ostatnich numerów *Hodowca* czytamy co następuje: Pod Dubnem w gub. Wołyńskiéj jest ferma zwana Palestyną, na któréj koloniści czescy na wielką skalę chmiel uprawiają. Pewnego razu przy pakowaniu chmielu do worków, dwóch parobków zdobyło się na koncept i każdy z nich włożył w kilka worków po kartce z wypisanemi imionami swemi i nazwiskami; chmiel ten w przeszłym roku poszedł jak zwykle za granicę. W pow. Rowieńskim, we wsi Glińsku, jest wielki browar akcyjny pozostający w rękach Czechów, w którym wyrabiają wyborne piwo, mające odbyt przeważnie do Kijowa i daléj. Otóż kierownicy browaru, nie dowierzając uprawianemu na miejscu chmielowi, zbywają takowy za granicę po nader nizkich cenach, dla swego zaś już należycie renomowanego browaru sprowadzają chmiel zagraniczny i płacą w porównaniu z ceną krajową bajeczne summy. Stało się, iż w czasie tegorocznéj kampanii, wysypując z worków chmiel sprowadzony z zagranicy, w kilku z nich znaleziono kartki z nazwiskiem Johan Palanica, na innych znowu wypisane nazwisko Frantz Kubaczek, a tak się nazywają chłopaki ze Zdołbunowa. Ponieważ koloniści powiatów Ostrogskiego, Dubieńskiego i Rowieńskiego tworzą jedną gminę, więc na wezwanie stawili się chłopcy na dzień naznaczony i wyjaśniło się, że sprowadzony chmiel do browaru, pochodził z fermy Palestyny.

Ceny w Warszawie ze źródła urzędowego

za czas od d. 29 grudnia (10 stycznia) do d. 8 (20) stycznia 1887.

	Cena średnia		Cena średnia
Pszenica za czetw. $9^{16}/_{40}$ pud. bez worków i opakowania	11.50	Świece łojowe funt kop.	17
Żyto za czetwiert 9-p.	8 00	„ woskowe „ „	75
Owies za czetw. 5 p. 20 f.	4.50	„ stearyn. „ „	24
Jęczmień za czetw. 8 p.	7.00	Drzewo twar. sąż. kub. rub.	17
Gryka za czetw. 8 p.	6.80	„ opał. sosn. za sąż. kub. zawier. 182½ ang. stóp kub. rub.	15.90
Groch polny za czetw. 10 pudów	13.23	Wół najlepszy szt. rub.	110.00
Kasza pszenna za czetw. 8 pud. wagi	20.00	Wół średni „ „	88.00
„ perłowa „	20.00	Wół lichy „ „	66.00
„ grycz. drob. „	22.00	Krowa „ „	54.00
„ „ zwycz. „	15.00	Cielę „ „	7.50
„ jęczmienna „	13.00	Wieprz dobry „ „	46.00
„ jaglana „	12.00	„ średni „ „	28.00
„ owsiana „	14.00	„ lichy „ „	18.00
Mąka żytnia razowa za czetw. 7 pud. 10 funt.	9 05	Słód jęczmien. czetw. „	8.50
Mąka żytnia pytlowa pud	1.45	Piwo zwycz. wiadro kop.	50
„ pszenna zwycz. „	2.25	„ bawarskie „ rub.	1 00
„ „ krupcz. „	2 55	Olej lniany pud „	5 40
„ gryczana „	1.10	„ konopny „ „	6.50
„ ziemniaczana „	2.00	„ rzepakowy „ „	5.00
Otręby żytnie pud kop.	60	„ „ dyst. „ „	6.00
„ pszenne „ „	60	Wosk funt kop.	55
Chleb żytni funt „	2½	Mydło zwyczajne „ „	10½
„ sytny „ „	3¾	Mydło szare „ „	9
„ pszenny „ „	7	Płótno konopne arsz. „	20
„ lepszy „ „	8	Płótno lniane „ „	25
Mięso wołowe pud „	4.80	Len pud rub.	8.00
Słonina świeża funt „	16	Konopie „ „	6.00
Słonina solona pud rub.	6.80	Wełna dobra	—
Sadło topione funt kop.	24	Wełna niższego gatunku	—
Cielęciny „ „	13	Skóra wołowa sztuka	5.25
Wieprzowiny „ „	13	Skóra końska „	12.00
Baraniny „ „	14	Skóra cielęca „	1.40
Sadło wieprzowe pud rub.	6.40	Skóra barania „	1.25
Śledzie zwyczajne setka „	2 50	Żelazo kute pud	2.10
Słoma „ kop.	40	Żelazo walcowane „	1.90
Siano „ „	55	Stal krajowa „	4.00
Sól pud kop.	50	Stal angielska „	10.00
Pieprz funt „	45½	Ołów „	3 75
Octu zwycz. kwarta kop.	5	Miedź żółta „	8.00
„ stołow. „ „	9	Miedź czerwona „	13.00
Ocet piwny wiadro „	80	Węgiel kam. kraj. czet.	1.45
Ocet winny „ rub.	1 40	Węgiel angielski „	1.65
Spirytus czysty „ „	11.50	Koks z fabryki gazu z dostawą pud kop.	16½
Spirytus 78 pr. „ „	8.15	Nafta kaukazka wiadro	65
Okowita 40 pr. „ „	4.82	Nafta amerykańska „	—
Wódka 10 pr. „ „	8.15	Płacono za dzień roboty wyrobnikowi	50
„ 6 pr. szum. „ „	5.00	Wyrobnikowi z koniem rubli	2
Siemie lniane funt kop.	5	Wyrobnikowi z 2 końmi „	3.50
Siemie konopne „ „	4		
Chmiel krajowy pud rub.	19.0[illegible]		

Ostatnie ceny targowe

na stacyi Praga (Warszawa) Dr. Żel. Teresp. (d. 22 stycznia r. b.)

całemi wagonami.

	kopiejek za pud od	kopiejek za pud do	kop. za korzec od	kop. za korzec do
Pszenica b. silnie				
wyborowa	124	128	7.50	7.75
średnia	114	122	6.90	7.40
ordynarna	104	109	6.30	6.60
Żyto zniżkowo				
wyborowe	82	83	4.75	4.80
średnie	75	80	4.35	4.65
ordynarne	72	73	4 17½	4.25
Jęczmień zniżkowo	74	86	3.75	4.35
Owies zniżkowo				
wyborowy	80	83	2.85	2.95
średni	72	77	2.55	2.72½
ordynarny	67	70	2.37½	2.50
Groch bez pokupu	64	90	4.20	5.90
Gryka słabo	76	83	3.85	4.20
Kasza jaglana słabo	88	110		

Przebieg targów ubiegłego tygodnia był bardzo spokojny, brakło chęci do czynienia znaczniejszych zakupów, wszelkie zaś doszłe tranzakcye zawarto tylko przy większych lub mniejszych ustępstwach ze strony sprzedawców.

Taki stan rynku naszego był następstwem nadchodzących ciągle niekorzystnych wiadomości z rynków zagranicznych, spowodowały go też bardzo duże i nieustannie powiększające się dowozy różnego rodzaju zboża z głębi Cesarstwa i Litwy, zkąd już od lat trzech nie było tak znacznych dostaw.

Jedna tylko pszenica mogła utrzymać się na ostatnim poziomie, dzięki małym dowozom tego ziarna, a dosyć dobremu pokupowi.

Na eksport sprzedano tylko nieznaczną ilość rossyjskiego żyta.

Koniczyna chętniéj była nabywana i płacona drożéj:

Czerwona od rub. 32 do 42 } za 250 funtów względnie do ga-
Biała od rub. 35 do 52 } tunku i stopnia doczyszczenia.

Dowozy z Królestwa były średnie, natomiast z Cesarstwa bardzo liczne.

E. Wojewódzki et Comp. Marszałkowska 116.

Sprawozdanie tygodniowe.

Bank Kredytowy Donimirski, Kalkstein, Łyskowski i Sp. w Toruniu.

Toruń dnia 19 stycznia 1887 r.

Powietrze w przeszłym tygodniu mieliśmy pochmurne przy temperaturze cokolwiek poniżéj zera. Od soboty wyjaśniło się, a termometr spadł na 12 stopni R.

Targi zbożowe mieliśmy w minionym tygodniu znacznie słabsze.

W Nowym-Yorku przy mniejszéj chęci do kupna ceny były chwiejne. Ostatnie notowania są prawie o 1 centa niższe od cen przeszłego tygodnia, do czego głównie mniejsze zapotrzebowanie Anglii się przyczyniło. Wywóz chociaż zawsze jeszcze bardzo znaczny, zmniejszył się jednak w dniach ostatnich, a zapasy powiększyły się o przeszło pół miliona i wynoszą obecnie 63,346,000 buszli pszenicy.

Anglia, jak to wyżéj powiedzieliśmy, zaczyna się trochę od kupna wstrzymywać, targi więc też bardzo były spokojne, a ceny pszenicy obniżyły się cokolwiek niemal na wszystkich placach. Na inne zboże również popyt słaby, jęczmień, lecz tylko w gatunku wyborowym, więcéj był poszukiwany.

We Francyi nie uległy ceny żadnéj zmianie, interes jednak w małych bardzo obracał się granicach.

W Belgii i Hollandyi mocne targi w pierwszych dniach minionego tygodnia nagle osłabły, a ceny tak pszenicy jak żyta znacznéj uległy obniżce.

Na placu naszym obniżyły się ceny pszenicy mniéj więcéj o 3 mr. Żyto pozostało prawie bez zmiany. Na koniczynę dotąd jeszcze pozostają targi bezczynne, zaofiarowanie świeżego ziarna bardzo jest małe, ale i żądań prawie żadnych nie ma.

Płacono za 1000 kilogramów

	w hol. fun.	Marek	Rub. za pud przy kursie 200
Pszenica transito	120—133 fun.	130—145	1,06—1,11
krajowa pstra	120—128 „	145—148	1,19—1,21
krajowa „	126—131 „	146—150	1,20—1.23
krajowa jasna	120—126 „	146—150	1.20—1,23
krajowa wybor.	128—133 „	150—152	1,23—1,24
Żyto transito	120—128 „	90— 96	0,74—0,79
krajowe	115—124 „	114—116	0,94—0,96
	126—128 „	116—118	0,96—0,98
Jęczmień rossyjski		80—115	0,66—0.95
„ krajowy		95—130	0,77—1,16
Owies rossyjski		80—100	0,65—0,86
„ krajowy		100—115	0,92—0,95
Groch na paszę		116—120	0,95—0,98
„ kuchenny		125—140	1,02—1,15
„ Victoria		145—170	1,19—1,40
Rzepak transito		160—170	1,31—1,39
Rzepak grubo ziarnisty świeży suchy		185—200	1.52—1,64
Rzepik świeży suchy		175—190	1,44—1,56
Łubin niebieski		70— 75	0,57—0,62
„ żółty		70— 78	0,57—0,65
Wyka czarna		90—105	0,74—0,86
Kuch rzepakowy	za 50 kilogr.	5,00—5,30	0,82—0,87
Kuch lniany	za 50 kilogr.	5.50—6,40	0,90—1,02
Otręby pszenne	za 50 kilogr.	3,40—3,60	0,56—0,59
Otręby żytnie	za 50 kilogr.	3,50—3,70	0.57—0,61
Koniczyna czerwona	za 50 kilogr.	25—40	4,16—6,55
„ biała		30—60	4,91—9,83
Tymotka		22—27	3,35—4,43

W Hamburgu ceny okowity nie zdołały się zupełnie utrzymać. Płacono:

	marek	co odpowiada franko Aleksandrowo po potrąceniu wszelkich kosztów i wartości beczki za wiadro 80%. kop. (przy kursie 200.)
loco bez beczki	20¾	31
w beczk. kontrak. loco	25½	52
na styczeń	25½	52
na styczeń-luty	25½	52
na luty-marzec	25¼	51
na kwiecień-maj	25¼	51
na czerwiec-lipiec	26¾	53
na lipiec-sierpień	26½	56

Dzisiejsze kursa berlińskie.

Rossyjskie banknoty		190,25 Mrk.
Pszenica	kwiecień-maj	167,00 „
	maj-czerwiec	168,75 „
	New-York	93,00 „
Żyto	loco	131,00 „
	kwiecień-maj	132,70 „
	maj-czerwiec	133,00 „
	czerwiec-lipiec	133,75 „
Oléj rzepakowy	kwiecień-maj	46,20 „
	maj-czerwiec	46,50 „
Okowita	loco	37,80 „
	kwiecień-maj	38,80 „
	czerwiec-lipiec	39,80 „

W drukarni Gazety Warszawskiéj.—Дозволено Цензурою.—Варшава 12 (24) Января 1887.